

Verdwaald op een groot Fries meer

14-16 jarige havo leerlingen

In een routeopdracht waarbij samen ergens aankomen het doel van de opdracht is zie ik al direct dat er kinderen bij zijn die kunnen zeilen en weten hoe een laser Pico werkt. De laser Pico is één van de drijvende vervoersmiddelen waarmee de groep het parcours moet afleggen. Het parcours is zo gekozen dat je elkaar uit het zicht raakt als je niet bij elkaar blijft.

Het zeil van de Pico staat binnen een paar minuten en twee kinderen klimmen de boot in. Omdat de boot aan lagerwal ligt zijn de andere kinderen van de groep nodig om de boot weg te krijgen. Met vereende krachten duwen ze de boot af en daar gaat ie. En daar gaat ie ook echt! Schoot aan en zeilen maar.

De twee kapiteins vergeten totaal dat SAMEN de route varen en SAMEN aankomen het doel is. En dan wordt het mooi: In de groep die nog op de kant staat zit een iemand die op scouting zit en die meteen snapte wat de route was. In weggezeilde boot zitten twee zeilers die geen idee hebben waar ze heen moeten. Als ze eenmaal een paar bochten door zijn en een groot open meer voor zich zien slaat de twijfel toe. Ze zien de anderen niet meer, weten niet waar ze heen moeten en ze zijn nu wel ver van de kudde weg...

De zeilers maken nu een wijze keuze. Ze besluiten dat ze terug moeten. Na even opkruisen, sluiten ze zich weer bij de groep aan. Wat daarna mooi is, is dat de groep heeft besloten dat de laser Pico, die zonder veel fysieke kracht best hard gaat, als een soort verkenningvaartuig wordt ingezet. Ze sturen de zeilers soms vooruit om vast iets uit te zoeken of op te halen en laten hen daarna weer terugkomen bij de groep.

De coach pakt dit prachtig op: "laten we eerst allemaal even nadenken en allemaal één ding bedenken dat we beter hadden kunnen doen... Daarna wijs ik iemand aan die kan zeggen wat hij/zij heeft bedacht" "we hadden eerst even moeten kijken wie wat kan, en daarna een plan moeten maken." Tja, zo mooi krijg je het zelden in terug.